devenire

o, vreun copil...

în ger sta raza lunii tot fierbinte.
furtuna cosmică nici azi n-o
surpa, trecînd prin mîna mea
făcută lupă, tăcut pe lucruri
cade şi le-aprinde.

O sevă nouă spre lumină urcă,
din sinea veche viul se
desprinde, un pas clintesc agale
înainte şi-adîncu-n lut izvoarele-
şi destupă.

Cunoşti o devenire mai uşoară,
ţărmă grea mai fără de povară.
tu, timp înalt, cu gîndul
înfrăţit ?

Mai vast ne vei urca spre
primăvară, lin ancormd
pămîntul într-o seară cu primul
pom pe cîmpuri înflorit !

l'c urma oilor mai bate gîndul
un lung periplu şi melodios,
cînd prins în cer cu fluiere de os,
cînd destrămat molcom spre văi cu
vîntul.

Doinit e luminosul stelei rost,
din dealuri către delta nopţi de-a
rîndul
lot pricopsindu-ne aşezămîntul,
spre lanurile albe de rogoz.

O, vreun copil şi-acum se-ntreabă
poate, ►rin ceţurile împrimavărate,
subt trestiile clătinînd perdeaua :

iintul ghioceilor nu-i neaua,
nu-s norii mamele adevărate .a
estor miei stropiţi pe bot cu lapte
?

GRIOORE
HAGIU

SONKT
E

JJ